

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Societate Iesv Vbaldinus Sive De Vita
& Indole Antonii Mariæ Vbaldini Vrbinatis, Monteæ
Comitis, Breviarivm**

Bidermann, Jakob

Fribvrgi Brisgoiae, 1663

Vnctio extrema. 69

urn:nbn:de:hbz:466:1-44891

culo immisus, qui morientis imaginem surtim pingeret; atq;
à fratre seu nolente, seu nesciente, id fratri superstiti referret
monumentum.

LXIX. *Vnctio extrema.*

A Critudine in dics horásque augente, procubuere ad extremum vires, & quicquid residuum vitæ naturæque erat, defluxit. Properantur ergo vltima remediorum: & Antonius ex Christiano ritu inungitur; vt in lucta fatali, cum hoste iam anterieries victo, supremum congregatur. In eo apparatu, quantum corpori languoris, tantum ex animo robur supperebat. Ad omnia æger per se, quæ conuerterat respondere; piè ut quidq;
à Sacerdote inchoabatur, concludere. Post repetito comple-

144 V I T A

xu affectuque crucem Christi
ambire; iterum oculis, iterum
osculis admouere; neque pati,
illam dein' è conspectu, quò quā
abire: Deum interim, qui ex ea
pependerat, precatus; ne animū,
quam è nihilo procreatū, san-
guine suo mox etiam recreasset,
ceu alienum abdicaret. Excipit
fessum Seminarij Rector, suām-
que illi & reliquorum, qui præ-
sentes aderant, caussam, si cælo
potiatur, commendat. Cui suau-
iter ille, si vestris, inquit, opib-
us illuc euasero, (nam meis
haud nimium confido) effectu-
rum, quod iubebitis, ne dubita-
te; vos interea hanc omnem in-
iuriam meam, vobis imputabi-
tis, si pares vestris officijs gratias,
moriturus, non soluo. Tot enim
tua Rectoris, tot vestra cetero-
rum,

rum.
si me-
tum.

LX

A E
offe-
cape
renti
intel-
teri i
temp
med-
diori
lupta
enti
diū f
trepi
ualui
lij, c
inter
tus,

rum, merita fuerunt, ut vniuersi me hodie mori cogatis ingratum.

LXX. *Quies in meditando.*

AB hoc colloquio fessus Antonius volenti sibi facturos, ostendit; si paullisper egressi, capere se quietis aliquid paternentur. At quietem ille non eam intelligebat, quam de sopore ceteri interpretabantur. Nam exemplò, ut solum esse se vidit, ad meditationem cælestium gaudiorum diuertit; atque illa voluptate mersus, sensum ab irruenti dolore immunem aliquandiu seruavit; donec appetente crepusculo, morbus pertinax inualuit; Quare Patrum alij ex alijs, deinceps subiere; qui partiri inter se vigilias, ad omnes euentus, præstò in statione essent;

G Horum